

పీఠోలు

౧

రాత్రి ఎనిమిదిగంటలసమయము. హాస్టలులోని గదియందు విద్యార్థినిపము వెలుగుచుండెను. ఒక యువకుడు కుర్చీయం దాసీనుడై యుండెను. ఎదురు మేజాపై నొకపుస్తకము తెలువబడియుండెను. యువకు డప్పు డప్పుడు పుస్తకమునగు గుర్తుల నుంచుచుండెను. ఎల్ల దిశల నశబ్దముగా నుండెను.

హఠాత్తుగా గదికవాటము తెలువబడెను. యువకు డదరిపడెను. గదిలోనికి నవయువకు డొకడు ప్రవేశించి తక్షణమే కవాటమునకు గొల్పేమువేసెను. ఆ యువకు డటనున్న మఱియొకకుర్చీపై గూలబడెను. వానియుడు పులు ధూళిఘాసరితములై యుండెను. ముఖమున భయము తాండవమాడుచుండెను. అతని దీర్ఘావయము లనుండి ముచ్చెనుట లురులుచుండెను. యువకుడు నవ యువకుని యాతురతను జూచి విస్మయముతో ప్రశ్నించెను.

‘రామనాథ్! సమాచారమేమి? ఏల భయపడుచున్నావు?’

రామనాథుడు మానము ధరించియుండెను. కేవలము వేగముగా శ్వాసించుచుండెను.

కొంతసేపటికి ‘విషయ మేమిటో వినదగినదేనా? మేము’ అని మరల యువకు డడిగెను.

‘సి. వి. డి. చేతిలో నుండి తప్పికొని పరుగెత్తుకొని వచ్చితిని.’

‘(అనవ్యాయము వెలిబుచ్చుచు) నీవు పట్టుకొనబడిన యెడల బాగుండెడిది.’

‘సంగమలాల్! ఏల యిట్లుచున్నావు?’

‘నీ వేనో యొక దినమున పట్టుకొనబడుచువనియే. అందుచే నీ వెంతశీఘ్రముగా పట్టుకొనబడిన నంత మేలు.’

‘మిత్రుడవై యిట్లు పలుకుచున్నావా?’

‘నీ కార్యములే యిట్లున్నవి. ఈ విధమున నీ బ్రిటి

పుస్కారును తల్లక్రింగులు జేయవలెనని దలచుచున్నావు. ఇంతకుమించిన మూర్ఖత్వ మింకేముండును? ఒక సామాన్యపు సి. వి. డి. ని చూచినంతనే నీస్థితి యిట్లున్నది—చురి; బ్రిటిషు స్కూరును తల్లక్రింగులజేయ తలచుచున్నావు. నీ తెలివియేమైనదో భగవంతున కెఱుక.’

‘పరిణామ మేమైనను ప్రయత్నమేమో చేయుచునే యుండవలయును.’

‘ఇది ప్రయత్నమా! దీనిని నీవు ప్రయత్నమందువా? ఇది బ్రిటిషుస్కూరును తల్లక్రింగులుజేయు ప్రయత్నముగాదు. ఆత్మహత్యా ప్రయత్నము. దీనిలో నీకు నిశ్చయముగా విఫలమగును.’

‘ఏమైన నగుగాక! రోజీలో తలమార్చి రోకట పోటునకు వెలువనగునా?’

‘అట్లయిన వెఱవకుము. కాని యీ దీనునిమాత్రము రక్షించుము.’

‘నీవు బ్రతికే యున్నావు. నిన్నెవరిచట తినివేయుచున్నావు? (చిరునవ్వు నవ్వెను.) ‘నీ విట్లు సి.వి.డి. యొద్ద తిప్పించుకొని నా యొద్దకు బరుగెత్తినప్పుచున్న యెడల నే నెంతకాలము సురక్షితముగా నుండగలను. నీ లీం కెక్కడను వోటువిక్కదా?’

‘మనుష్యు డాదలయందు మిత్రులనవోయము గోరును.’

‘క్షమించుము. నీ వెప్పుడు విప్లవకారుల సంఘము నందు జేరితివో అప్పుడే మనస్సేహము నమాపమైనది. మన యభిప్రాయములు వేరు. ఆదర్శనములు వేరు. ఇక సేహ మేల భిన్నము కావండును?’

‘సంగమలాల్! నీవిద్య, నీపోషణమును, నీజీవనమును, యే నీ అన్వయం దాధారపడియుండునో అతడు కేవల మన్యాయముగా అనుమానమువై బట్టుకొనబడి కారాగారమున నుంచబడియు, నిన్నుగూడ అనుమానించి సి. వి. డి. హాయిగ కూర్చుండనీయక నీవెంట

నంటియున్నప్పటికిని నీవు విప్లవసంఘములో నుండక వానియందు సానుభూతిజూపకయున్నపుడు నీవు చెప్పినదంతయు నిజము. నాస్థితియు నిట్లే యున్నది. నాయన్నను సి. వి. డి. లు పట్టుకొని జైలునందుంచుచున్నారు. అతడు నిర్దోషియని నే నెఱుగుదును. ఈశ్వరునకును తెలియును. అతడు జైలునకు పోగానే నాచునువు ముగిసెను. దినము గడచుట కష్టమాయెను. నేను యెచ్చటనేని నాకరి చేయదలచితిని—ఒకటి, రెండు చోట్ల చేయునుగూడ చేసితిని. కాని సి.వి.డి.ల కృపవల్ల అక్కడను ఉండజాలకపోతిని. నే నెచ్చటికి పోయిన అచ్చటి కెల్లను సి.వి.డి. చేరుచుండును. వేటకుక్కలు వెంటబడిన కుండేలువలె నాగతి వివరమునై యందున్నది. ఇప్పుడేమి చేయవలెనో నీవే జెప్పుము—సంగమలాలో! నా హృదయమునందు ద్వేషాగ్ని ప్రజ్వలిల్లుచున్నది. చీమకూడ అణగియుండ నిష్ప్రసాదము. నే నన్ననో మనుష్యుడను.'

‘ఎవడు విప్లవకారుడని అనుమానము దగులునో వానిని జాగ్రత్తతో కనిపెట్టియుండుట సి. వి. డి. ల పని; సి. వి. డి. కాఖ ఈ పనికొఱకే జీతమును బొందుచున్నది.’

కనిపెట్టియుండుటకును, వెంటబడుటకును భేదమున్నది. నీ వా భేదమును గ్రహించలేవు. ఏలనన నీ వా యాపదలకు లోనుగాలేడు. నేను లోనై యున్నాను. అందువలన నేను ఆ భేదములను బాగుగా ఎఱుగుదును. నేను రెండుసార్లు నాకరిచేసితిని. సి.వి.డి. కనిపెట్టియుండినయెడల నా నాకరి స్థిరముగా నిలచియుండెడిది. కాని, సి. వి. డి. ఏమిచేసెనో నీ వెఱుగుదువా? నేను నాకరిగా నుండినానితో ‘ఏడు విప్లవ సంఘమునకు చేరినవాడు; నీనిని మీవద్ద నుంచుకొనకుడు’ అని తెల్సెను. నే నారెండుచోట్లనుండియు గంటవేయబడితిని. నిశ్చింతగా నిలుచుకొని నాచుగు దినములు గడపుకొనుటకు నా కింతస్థలమేనియు లేదు. ఈగతి నన్ను పిచ్చివానినిగా చేసివేసింది. నే నిప్పుడేమి చేయుచున్నానో ముందేమిచేయుదునో నాకే తెలియదు.

సంగమలాలు (కొంతసేపువఱకు మౌనముగా గూర్చుండి) ‘నీస్థితి శోచనీయముగా నున్నదనుటలో సంజేహములేదు. కాని నీ విస్ఫుటికైనను విప్లవసంఘములో లేనని సి. వి. డి. లకు నమ్మకము పుట్టించుము! అప్పుడే వారు నీవిషయము వదలివేయుదురు.’ అనెను దానికి రామనాధుడు ‘కాని నే నెచ్చటనుండగలను. నేను నీవద్ద నుండుటకు తయారుగా నున్నాను. చెప్పుము. నన్ను నీవద్ద నుంచుకొనెదవా?’ అని ప్రశ్నించెను.

‘నాద్దనా! ఇది కానిపని. నే నన్ననో విద్యార్థిని. నాకును నీకును ఏమి సంబంధము?’

‘(శుష్కముగానవుచు) అండఱును ఇట్లే యందురు. నా కక్కడను చోటులేదు.....నరి నేను నీసమయమును వ్యర్థముచెప్పును. నా కొక్కలోటూ నీ భీష్ము. నే వెళ్లదను.’

రామనాధుడు ఎట్లయిన గదివిడచిపోయిన చాలునని సంగమలాలుడు తలచుచుండెను. కాన అతడు తొందరగా లేచి ఒకస్టానులోటూ తీసుకొని నీటికోతను వెలుపలికిపోయెను

అతడు వెలుపలికి పోవుచుండగానే రామనాధుడు కుర్చీనుండిలేచి తనజేబులోని పిస్తోలును బైటికి దీసెను. గోడ కానిందియుండు రెండుట్రంకులలో నొకదానిని జటిపి రామనాధుడు తన పిస్తోలును పడవేసెను. తా నెప్పటివలె కుర్చీలో వచ్చి కూలబడెను.

అప్పుడే సంగమలాలు గ్లాసుతో కిరుతీనుకొని గదిలో ప్రవేశించి రామనాధునితో ‘మాడు! ఎంత చల్లటిసీరు దెచ్చితిను! నా నీటికూజా కలిగిపోయినది. అందుచేత యింకొకచోటనుండి తేలవసినచ్చెను. కేపు కూజాను తెప్పించుకొందును’ అని పలికెను.

రామనాధుడు నీరుద్రాగి సంగమలాలుని ఆభివందించుచు ‘నరి పోయినచ్చెదను’ అనెను.

సంగమలాలుడు నవుచు ‘నీస్థితి జూచిన నాకు చాల బాలికలుగుచున్నది. కాని యేమి చేయుదును? నీవు మాత్రము యీమార్గమును వదలివేయుట మంచిదని నేను నొక్కి చెప్పుచున్నాను.’

‘ఏమి కాగలదో చూచెదను. భవిష్యము నాయధీన మునులేదు’ అనిపలికి రామనాధుడు గది వదలి వెడలి పోయెను. సంగమలాలు డొకసంతోషనిశ్వాసమును విడచి తనస్థానమందు కూలబడెను.

౨

ఇ దంతయు జరిగిన మరుసటిదినము ఉదయము ౯ గంటలకు పోలీసులు హాస్టలును ముట్టడించిరి. రామ నాధుడు ఇచ్చటికివచ్చినసంగతి తెలిసినందున పోలీ సులు సోదాచేయచున్నార కుఱోలు నని సంగమ లాలు తలచెను. రామనాధుడు తనగదిలో కూర్చుండి యుండుట ఎవ్వరును జూడలేదుగదాయని చాల సంతోషించుచుండెను. అతనిగది సోదాచేయబడినంతనే యొకపిస్తోలు చిక్కెను. పోలీసులు సంగమలాలుని రియాండులో నుంచిరి. సంగమలాలుమీద హతాత్ముగా సిడుగుపడిన ట్లాయెను. పిస్తోలు తనగదిలో క్లుప్తమయ్యె నో యతని ఆకళింతకురాలేదు.

పోలీసులు ప్రశ్నింపగా అతడు ‘పిస్తోలు యెచ్చట నుండివచ్చినదో నాను తెలియదు. నాయొద్ద ఎప్పుడును పిస్తోలు లేదు’ అనెను.

‘నీవద్ద కెవ్వడైన విప్లవసంఘపుమనుష్యుడు వచ్చు చుండునా?’

సంగమలాలునిధ్యోనము రామనాధునివైపు మర లెను. రామనాధుడు నిన్న నావద్దకు వచ్చెనని తెల్పు దునా యని యవకు డాలోచించుచుండెను. కాని చెప్పటచే మొదట; రామనాధునికి విశ్వాసఘాతము చేసిన ట్లగును. వైగా తాను విప్లవసంఘమునకు సంబం ధించినవాడే నని తేలును. కావున అతడు ‘నావద్ద కటువంటిమనుష్యు లెవ్వరును రారు.’ అని చెప్పెను.

‘నీవద్ద కెవ్వరెవ్వరు వచ్చుచుండురు’ అని పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు మరల ప్రశ్నించెను.

సంగమలాలు కొందఱు బంధువులకేర్లును స్నేహి తులకేర్లును తెల్పెను కాని రామనాధునికేరు చెప్ప లేదు.

‘నిన్న నీవద్ద కెవ్వరైనా వచ్చిరా?’ అని ఇన్స్పె క్టరు ఘోరల నడిగెను.

సంగమలాలునివ్యాయము తీవ్రముగా కొట్టకొన సాగెను. రామనాధుడు ఇచ్చటికివచ్చినసంగతి పోలీ సులకు తెలిసినదికావోలునని అతడు భయపడసాగెను. రామనాధునికేరు తెల్పుదునా వద్దాయని యతడు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొను ననివలె నిభివముంచి ఆలోచింప దొడగెను. రామనాధునికేరు తెల్పుట యుచితముగా దని యత డాలోచించి నిశ్చయించుకొనెను. కాన నతడు ఇన్స్పెక్టరుతో ‘లేదు నిన్న నావద్ద కెవ్వరును రాలేదు’ అనెను.

ఇం కేమిప్రశ్నలు వేయబడలేదు కావలసినది వ్రా సుకొనిన పిమ్మట పోలీసులు సంగమలాలుని తమతో గూడ తీసుకొనిపోయిరి. నారుపోయిన తర్వాత హా స్టలులోని బాలురు తమలో మాట్లాడుకొన దొడగిరి.

మొదటివాడు :—నిన్నటిరాత్రి సంగమలాలుని గది లోనికి యొక యువకుడు పోవుచుండగా నేచూచితిని.

రెండవవాడు :—నారూమ్నుండి వాడు ఒకగ్లాసు నీళ్ళు తీసుకొవెళ్ళెను ఎవరికొఱకు నీళ్ళు తీసుకొనివెళ్ళు చున్నావని నే నడుగగా నామిత్రుడొకడు వచ్చియు న్నాడు వానికొఱకని చెప్పెను.

మూడవవాడు:—ఈ సంగతి సంగమలాలు పోలీసు లతో యేల చెప్పలేదు? ఏవో రహస్య ముండును.

‘నిచ్చు పోలీసులతోటి ఈసంగతి చెప్పక మంచిపని చేసితివి.’

‘చెప్పేటందుకు నా కేమి పనిగలిగినది. సామ్ర్యము లోనికి ఆస్వాయముగా లాగబడెదను. అంతేగాక సంగమలాలు మనమిత్రుడు గదా. వాడు చాల సజ్జ నుడు! అతడు విప్లవకారుడుగా నుండునని మన కెప్పు డును సందేహముదగుల లేదు.’

‘అరే బాబోయ్! ఈ రోజులలో ఎవరినిగుఱించి నిర్ధారణచేసి చెప్పట బహుకష్టము.’

‘పిస్తోలు లుండినదెచ్చట; ట్రంకువెనుక గదా! బాగు! యెచ్చటైనె యిటువంటివస్తువుల నా విధ ముగా నుంచెదరా? అనితలచె గావోలు.’

‘చాలా మూర్ఖపువని చేసినాడు. ఇటువంటివస్తు వల నీవిధముగా నుంచగూడదు.’

‘ఈ సమయము బహు చెడ్డది, లేకుండిన యెవ డిప్పు డీస్థలములలో శోధించుటకు వచ్చును?’

‘ఎవడో ముక్కను బాగుగా నటించియుండును.’

‘నిన్న వానివద్దకు వచ్చినవాడు సి.బి.డి.ల మనుష్యు డుగా నుండవచ్చును.’

‘కాదు కాదు సి.బి.డి.ల మనుష్యుడుగా నుండడు, సంగమలాలు సి.బి.డి.ల మనుష్యుడైన తనమిత్రు వని చెప్పుడు.’

‘మిత్రుడుగా నుండవచ్చును సి. బి. డి. లలో చేరి యుండవచ్చును. ఈ దినములలో నెవని నమ్మకూ డదు, మిత్రులే తమచుగా మె సగించుచుండురు.’

‘బాగుగా చెప్పితివి. సమయము చాలా చెడ్డది. ఏమైన నగుగాక సంగమలాలు ఆపవలలో చిక్కకొ నెను. శిక్షింపబడక తప్పించుకొనలేదు.’

‘మిత్రమా! మనము కేసువిచారణ లోజులలో పోవుచుండవలెను.’

‘అట్లయిన హాస్టలునుండి వెళ్ళగొట్టబడెదనా?’

3

సంగమలాలు జైలువండు తలవంచుకొని కూర్చుండి యుండెను. బంధింపబడిన సిమ్మట వాని కిప్పుడేకాం తనాగము లభించెను. అత డనేకవిషయముల నాలో చించుచుండెను. తనగదిలోనికి పిస్తో లెట్లువచ్చెనా యని అతడు చాల ఆశ్చర్యపడుచుండెను. రామనాధు నివై వానికి ఆనుమానముతగిలెను. కాని యిట్లు చేయు టలో రామనాధుని ఆభిప్రాయ మతడు గ్రహింపలేక పోయెను. రామనాధుడు తనగదిలో పిస్తో లుంచి యుండునా? నన్ను చిక్కించుకొనెను? తన్ను పట్టిం చుటలో రామనాధునికి వచ్చు లాభమేమి? బహుశ నాడు సి. బి. డి. లలో గలనీయుండునా? అందునను వానికి వచ్చులాభమేమి? సి. బి. డి. లు ఈ విధమున నెప్పుడు కేసులపై తమకార్యసాధనముల జూపించు చుండురా? లేదు! అందఱును మోసగాండ్లు కానే రరు. రామనాధుడు విప్లవసంఘము దున్నాడని నిశ్చ యముగా తెలియుచున్నది. సి. బి. డి. లలో చేరి యుండు ననుసంబంధమే స్వార్థము. ఈ హాస్టలునందు

పిస్తోలులకువా డొక దుండవచ్చును. సోదాచే యెటకు వచ్చుచున్నారని తెలిసి వాడు తన పిస్తో లును నాగదిలో ఉంచుచుండవచ్చును.

ఇట్లలోచించుచుండ నతని తల తిరుగ నొడగెను. అతడు లలోచించుట నిలిపివేసెను. ఇప్పుడు వాని కొకభ్రమ మాత్రము తొలగిపోయినది. నిర్దోషు లెవ రును పోలీసులచేతులలో చిక్కరని యతనితలంపు. నే డతని యీభ్రమ దూరమైపోయెను. అతడు నిర్దో వముగా చిక్కబడియుండునను నమ్మకము సంగమ లాలునకు గలిగియుండలేదు. కాని నిర్దోషులుగూడ పోలీసులచేతులలో చిక్కవడెదరని యత డిప్పుడు నమ్ముదొడగెను.

ఈ సమయముననే వాని గదిద్యోమము తెలుపబ డెను. ఇట్లు బండ్లకోతులు లోనబడకొంది. వారిలో నొకడు—‘తెమ్మ; నీ విచారణ జరుగనన్నది’ అని సంగమలాలుని పిలచెను.

సంగమ:—ఎవని ఎదుట

బండ్రోతు:—అది మా కేమితెలియను. ఎవయె దుట జరుగునో ముందు తెలియగలదు.

సంగమలాలు లేచి బండ్రోతులవెంట నరగెను. బండ్రోతులు వాని నొకగదిలో బ్రవేశపెట్టి, ఆ గదిలో నొకవేళాయుండెను. దానివద్ద మూడుపిచ్చి లుండెను. వానిలో రెంటియందు ఇద్దఱు భారతీయులు కూర్చొనియుండిరి. ఒకడు పాశ్చాత్యవేషములో నుండెను. మఱియొకడు భారతీయులదగుట ధరించి యుండెను.

బండ్రోతులు సంగమలాలుని గదిలో బ్రవేశపెట్టి వైటికి వెళ్ళిపోయిరి. పాశ్చాత్యవేషముననుండినవ్యక్తి కున్నీనిమాపుచు సంగమలాలుని కూర్చొనుడని చాల నమ్రభావముతో పలికెను.

సంగమలాలు కూర్చొనెను. అప్పుడు వ్యక్తి ‘ఏమియు కష్టములు లేవుగదా’ యని అడిగెను.

సంగమలాలు హృదయమందు ఆనాడమెను ‘నేను నిర్దోషినని విరికి తెలిసి నట్లున్నది. అందుకల ననేవీరు నా కింతగౌరవము చేయుచున్నాడు.’ అని

యతడు తలచి 'కొంఠెము కష్టముగా నున్నది' అనెను. 'ఇది కైలసిబంధన. కాని నీవు తలచినయెడల త్వగ లో విడుదల చిక్కగలదు.'

'అవును. మీ ర్లుచేసిన బాగుండును. నన్ను చాల కరుణించినట్లు' అని సంగమలాల తనయామాక్షకత్వమును వెళ్ళబుచ్చెను.

వారిలో నొకడు సంగమలాలని ఆయాక్షకత్వమునకు నవ్వుకొనెను. 'అవునవును. కాని నీవు నాప్రశ్నల నన్నిటికి జవాబు చెప్పినయెడల నన్ను విడపించెదను.'

'అడుగుడు అడుగుడు నే నబద్ధము కైప్పువాడును కానని నమ్ముడు.'

'నీజ్జులలో నెందరున్నారు? వార్ల పేర్లెమి?' సంగమలాలనకు ఆశాశ్చరమునుండి ఒక్కతూరి నిరాశాబిలమున బడి నట్లాయెను అతడు తడబడుదు 'నాజ్జు! ఏజ్జు? నా కేజ్జును లేదు.' అనెను.

'ఇదిగో! అబద్ధము కైప్పుచున్నావు. అన్నియు చెబుసును. విడుదలబొందగోరినట్లయిన అంతయు విఫలముగా కైప్పివేయుము' అని కర్కశస్వరముతో నడికెను.

సంగమలాల నిరాశకెడసాగెను. అతనియాశలన్నియు రెప్పపాటులో పొగవలె వైకెగిరి అదృశ్యమైపోయినవి.

'నేను నిర్దోషిని ఈశ్వరునకు చెలియును. నా కేజ్జును లేదు. నేను యేజ్జునందును జేరియుండలేదు' అని దీనముగా బలికెను.

భారతీయులగుట్టులు ధరించినవాడు రెంపవవారిలో 'ఈవిప్లవకారులు యెంతటి ఆశ్చర్యకరమైన యభినయము నెఱిగియున్నారు.'

రెండవవాడు:—'వీడు ఆరితేరినవాడు సామూర్థ్యమున దెప్పడు.'

వీరిసంభాషణ విని సంగమలాలనకు చాల బాధ గలిగెను. తనసత్యసంధతను విశ్వాసపాత్రతను వీరీయర్థము దీయుచున్నాడు! మనుష్యునివై మనుష్యునికి ఇంతటి అవిశ్వాసమా! తాను ఒకకల్పిత జట్టును, దాని

కల్పితమనుష్యులపేర్లును, చెప్పినయెడల యీ అబద్ధమును నమ్ముటకు సంసిద్ధులయ్యెదరుగదా! కాని నిజముకైప్పి నిర్దోషులగుట యందు వీరికి నమ్మకములేదు. ఇచ్చట వోషమును యొప్పుకొనుటయే సత్యత, విశ్వాసపాత్రత! మనజుల తారతమ్యము నెఱుగువాడును, ప్రపంచములోని నిర్దోషియును, సత్యవంతులునుగూడ నుండురను నమ్మకముగలవారును నుండురను విశ్వాసము గలవాడు ఓరిలో నొండుగూడ లేదా?

సంగమలాలాడు మానముగా నుండటజూచి 'ఏమిటాలో' దించుచున్నావు? నీవు ఈవేషములలో మమ్ముల మూర్ఖులజేయులేవు. మేము మనుష్యులముఖును జూచి వాడెలువంటి వాడైనది తెలిసికొనగలము.'

వాని యీఅహంకారపూరితవాక్యముల విని సంగమలాలనకు నవ్వువచ్చెను. మరల అతడు వానికైపు జూచుచు 'వీడు మనుష్యుడా లేక కొయ్యబొమ్మయా! దుస్తులవలన నితడేవో యొకయువోగ్నిగ నగుపడుచున్నాడు. గొప్పజీతమును బొందుచుండును. ఆహా! ఈశ్వరా! నీమానుగూడ అపారమైనది గదా!' అని తలచెను.

భారతీయవేషధారి:—'ఏల నవ్వుచున్నావు? ఇచ్చట వేషములలో కాలముబుచ్చుట సాగదు. మేము రాత్రింబగళ్ళు నీవంటివారిలోనే కాలముబుచ్చుచుండుము.'

'మీకు నామీద నమ్మకములేక నన్ను మొదటనుండియు నిర్దోషిని నిర్ధారణచేసుకొని యున్నప్పుడు నేనేమిచెప్పవలచుటయు వ్యర్థమేయగును.'

పాశ్చాత్య:—'నిజమైనసంగతి చెప్పినయెడల మాకు నమ్మకము గలుగును.'

సంగమలాల:—(ఉద్రేకముతో) 'నేను ఆహింసావాదనుడనునాహిని హింసావాదమైనవిప్లవమునందుకొంచెమైనను నమ్మకములేదు కాన నాకు విప్లవసంఘములోను, విప్లవకారులతోను సంబంధ మెట్లుండును?'

పాశ్చాత్య:—'నీవు అబద్ధము కైప్పుచున్నావు. అందుచే నీమాటలయందు మాకు నమ్మకము గలుగుటలేదు.'

సంగమలాలున కసహ్యముబుట్ట తలవంచుకొనెను. వీరిలో మాట్లాడుటగూడ ఆవమానమని తలచెను. కాని మరల నతడు పాశ్చాత్యవేషధారిని జూచి 'నాగదిలో మీకు పిస్తోలు దొరికినది. మీరు నామీద కేసు చేయఁడు. శిక్ష నిస్సించుడు. ఇంతవఱకును మీ ఊర్వోగధర్మమును నెరవేర్చుడు. ఇందుకు నే నేమి కోపగించుకొనను. కాని మీరు నన్ను విప్లవకారుల సంఘపునుఱుడ నని దలచుచున్నారు. వైగా నాచే అట్లు ఒప్పించ దలచుచున్నారు. ఇది కేవల మన్యాయము. దౌర్జన్యము.'

విరోధీయవస్త్రధారి:— 'ఏమైనను సరి మేము నీకు ఆలోచించుకొనుటకు అవకాశ మిచ్చెదము. నీవు యీ విషయమై బాగుగా నాలోచించి రేపు మాకు చెప్పుము.'

సంగమలాలు దీని కేమియు జవా బియ్యలేదు.

౪

సంగమలాలు బంధింపబడిన నాల్గవరోజున వాని తండ్రి ఆతనిని చూచుటకు వచ్చెను. ఆతడు మరియొక ఊరిలో నివసించుచుండెను. అతనికి తండ్రి ద్వారా సంగమలాలు బంధింపబడిన సంగతి తెలిసెను.

సంగమలాలునితండ్రి పుత్రునియెదుటకు వచ్చుచుండగానే 'పుత్రా! నీ విదేమి చేసెతివి? అని కరుణస్వరముతో నడిగెను.

'నే నేమి చేసెతిని! నే నేమియు చేయలేదు' అని కలవరపాటుతో సంగమలాలు ఉత్తర మిచ్చెను.

'నీ వేమి చేయనియెడల పోలీసులు నిన్ను పూనకే బంధించిరా?'

'నాగదిలో పిస్తోలు చిక్కినది. అందువలన చిక్కితిని.'

'కారణములేక పోలీసు తెల్లు బంధింపకలరని నేను చెప్పినదాని తాత్పర్యము. చాల సంతాపకరము! నీకు పిస్తోలు నుంచుకొనవలసిన యవసర మేమి వచ్చినది?'

'పిస్తోలు ఎప్పుడు ఎట్లు వచ్చినదియుగూడ నాకు తెలియదు.'

'నాకుగూడ అబద్ధము చెప్పుచున్నావు! నేను పోలీసులనుపసినికొడు గదా?'

(సంగమలాలు ఉలికిపడి) 'అయితే మీకుగూడ నామీద నమ్మకములేదా?'

(దుఃఖముతో) 'ఎట్లు నమ్ముదును. నీవు నీ జీవితమును చెడుపుకొంటివి. నీమీద నాకెన్ని ఆశలుండినవో వాని నన్నిటిని మట్టిలో కలిపితివి.'

సంగమలాలుని కండ్లముందట చీకటి వ్యాపించెను. వానికి జైలుఖానాలోని సమస్తవ్యవహారములు తమకు విరుద్ధముగా నగుపడుచుండెను— నే నీజైలుఖానాలో నుండి సంతవఱకు ప్రసంచమంతయునాకు విరుద్ధముగా నే యుండును. ఎవడును నామాటనమ్మడు. (తండ్రితో) 'తండ్రి! నా యెదుటనుండి కడలిపొందు. లేనియెడల నేను పిచ్చివాడనై పోదును.'

* * * *

పదునైదుదినముల పిదప సంగమలాలునికేసు విచారణకు వచ్చెను. సంగమలాలునకు విప్లవసంఘమునకు సంబంధమున్నదని పోలీసుల కేమియు ఆధారము చిక్కనందున 'లై సన్సు' లేక పిస్తోలువుంచుకొనెనని వాని మీద కేసుపెట్టిరి.

న్యాయాధికారి:—(పిస్తోలును చూపించి) 'ఈ పిస్తోలు నీదియా?'

సంగమలాలు:—'నాది కాదు'

న్యాయాధికారి:—'అయితే ఇదిఎవది?'

'అది నాది' యని దర్శకబృందమునుండి ఎవడో అఱచెను. దానివెంటనే థాం! యను శబ్దము గలిగెను.

* * * *

రామనాధుడు జైలునందు బంధింపబడియుండెను. సంగమలాలు వీనిని చూచుటకువచ్చెను. రామనాధుడు సంగమలాలుని జూచి నవ్వుచూ— 'ఏమి మిత్రమా! నీవు విడుదలచేయబడితివిగదా? ఇప్పుడు నీమీద ఏమియు నేరములేదు గదా?'

'లేదు! ఇప్పు డేమియు లేదు. నా గదిలోని పిస్తోలును నీవే యుంచితినని యొప్పుకొన్నప్పుడు ఇంకనూ నామీద యేముండును? కానీ ఇదంతయు నీవెందుకు జేసెతివి?'

'సంగతి ఏమిటన - నిన్ను హాస్టలులో కల్గినిన

రోజున సి. వి. డి. నావెంటనంటియండెను నన్ను పట్టుకొని సోదా చూచినయెడల నావద్దనుండు పిస్తోలు బయటబడువని తలచితిని, అంగువలన యొకటి; రెండు దినములవరకు ఈపిస్తోలు నెచ్చటనైన మరల తీసుకొన గలుగునటువంటిచోటునం దుంచుదునాయని యాలోచించితిని. ఆఉద్దేశ్యముతో నేను నీగదిలోనికి వచ్చి పిస్తోలునుంచి వెళ్ళితిని. ఒకటిరెండుదినముల పిమ్మట మరల నేను వచ్చి పిస్తోలు తీసికొనిపోయి యుండును గాని ఇంతలో నీవు బంధింపబడితివి. నీవు బంధింప బడిననమాచారము వినినప్పుడు నాకు చాలదుఃఖము గలిగినది. నిన్ను తప్పింపవలయునని కోరిక గలిగినది. కాని సాహసించలేకపోతిని, నీకేను జరుగుచుండెడిదిన మున నే నీక నుండలేకపోయితిని. నేను దర్శకబృంద ముతో కలసి కోర్టురూమ్మనందు ప్రవేశించినపుడు 'అది నాది' అని చెప్పితిని.'

సంగమలాలు :—'కాని పిస్తోలును నీవు యెవరి వైపు కాల్చితివి?'

రామనాథుడు :—'ఎవరివైపును గాదు.' కప్పు వైపున కాల్చితిని'

'ఏమి?'

'నావద్ద పిస్తోలుండెను. కాన దాని నుపయోగించుటకొరకు—అది కాలినప్పుడు నాకెంతటి యానందము కలిగెను. గొప్పకల్లలము జరిగినది. న్యాయాధికారి తనకుర్చీనుండి దొర్లిపడెను' అనిచెప్పి పక్కన నవ్వెను.

'నీవు ఎవ్వరిని చంపక మంచిపని చేసితివి.'

'నీమాటలను చాల విచారించిచూచితిని. కడపట

ఈనిరపరాధులైనయుద్వోగులను చంపుటవలన ఏమియు లాభములేదనియు, వీరత్వముగా దనియు, యీవిధమున మమము దేశమున కెట్టి లాభమును చేకూర్చువలయుననియు తలచితిని. అందువలననే నేను పిస్తోలును కప్పువైపు కాల్చితిని.'

'నీవు పరుగెత్తమగూడ లేదు! నీవు తలచినయెడల వెళ్ళిపోయి యుండువు.'

'పరుగెత్తిపోవుట యొక్కడకు? రాతింబగళ్ళును చింతాగ్రస్తుడనై ప్రాణముల నరచేతిలో బెట్టికొని ఇచ్చటచ్చటకు తిరుగాడవలసియున్నది. ఆకలిదప్పులకు చావవలయును. కూర్చోనుటకును ఇంతసాటిస్థలము లేదు. నిద్రించుటకును ఇంతసాటిచోటు లేదు. ఇంతసాటి స్వతంత్ర జీవనముకంటె ఈజైలులోని జీవనమే మారురెట్లుమేలు! సమయమునకు అన్నము, నీరు, నిద్ర దొరకుచుండును. ఇది నిర్ణయమైనట్టి నిశ్చింతయైనట్టి జీవనము.'

'నీవు స్వయముగా నిన్ను చిక్కించుకొని నన్ను విడపించితివి. ఇందులకు నేను ఎల్లప్పుడు నీకు కృతజ్ఞుడగా నుండెదను.'

'మనస్సేచావుభాంధవ్యమువలన ఇట్లుచేయుట నా కర్తవ్యము. వైగా నేను నాజీవితమువై విసిగిపోయి యుంటిని. జైలులోనే సుఖముగా కూర్చోనుటకు వీలుండునని తలచితిని. నీవు నాకు కృతజ్ఞుడ వగుటకు ఏమియు కారణములేదు. కాని మిత్రమా! నేను కోర్టు రూమ్మొక్కదృశ్యమును యెప్పుడును మరువను—చాల ఆనందముకలిగినది!'—అని చెప్పి పకపక నవ్వసాగెను. (అనువాదము)

—వా కా టి రా ధా కృష్ణ య్య క్రేష్టి .

